

Starostka Mnichovic, Mgr. Petra Pecková, hvězdou časopisu Reflex

Musíme hájit obecné dobro

Richard Kozohorský, autor rozhovoru, foto Lenka Hatašová

Osobnost: **Mgr. Petra Pecková, 45 let**

- > Politika, novinářka a publicistka, 2 děti
- > Vystudovala Masarykovu univerzitu v Brně (obory Mediální studia a žurnalistika a politologie) a Karlovu univerzitu v Praze (obor Veřejná a sociální politika)
- > Zájmy: děti, přátelé, sport všeho druhu, potápění, lodě, cestování, setkávání s lidmi, koncerty, divadla a práce, která je koníčkem.

▶ Čtete-li, laskavý čtenáři, vskutku nezávislá média, pak víte, že Petra Pecková se nešetrně dotkla jemnocitu páně premiéra. Považte, nechtěla se smířit s krácením rozpočtů obcí a zbyrokratizovaným systémem jeho kompenzování státními dotacemi. Taková drzost, mínil premiér a pozval tu dámu na kobereček. Deník Forum24 uvedl, že schůzka „neproběhla v ani trochu přátelské atmosféře“. V projektu Hvězdy Reflexu vyznamenal časopis touto poctou paní Petru Peckovou za červen roku 2020.

Smyslem projektu je hledat ty, kteří mají na svědomí často nenápadné, a přesto hvězdné chvíle naší země, uvádí mj. časopis.

▶ A vidíte? Jste prý drzá a kazíte panu premiérovi mediální obraz...

PP: „Že jsem drzá, protože kritizuji rozhodnutí vlády vzít obcím kvůli koronakrizi peníze z rozpočtového určení daní, mě pobavilo. Se starosty a starostkami osmadvaceti obcí jsem dala dohromady na svém Facebooku a Twitteru Pohřební knihu zemřelých projektů. A řekla jsem, že nápad pana premiéra sebrané peníze vrátit obcím v dotacích, mohl vymyslet jen někdo, kdo obec nikdy neřídil a sám žádost o dotaci nenapsal. Pan premiér mě vyzval ke schůzce. Hned den nato jsem přijela na Úřad vlády s vozičkem vypůjčeným z naší základní školy s 5 krabicemi šanonů, jež obsahovaly „papírování“ k jednomu poměrně jednoduchému dotačnímu projektu Mnichovic. Aby viděl, co 6253 obcí v České republice musí kvůli dotacím absolvovat.“

▶ Vláda nakonec váš požadavek schválila: obce dostaly od státu příspěvek 1 250 korun na obyvatele, celkové náklady činí 12,8 miliardy... Vyhrála jste.

PP: „Vláda to schválila ještě ten samý den večer. Ale ne díky mně. Byla to společná práce stovek starostů, poslanců, senátorů a organizací zastupujících zájmy obcí a občanů. Peníze dorazily v půlce srpna. Je to ale jen část toho, o co obec kvůli covidu19 přišly.“

▶ Mimořádně, jak funguje spolupráce s krajem v oparu koronavirové epidemie?

PP: „Naprosto tragicky. Obce si musely pomoci samy, na úrovni kraje a vlády panoval informační i organizační chaos. V Mnichovicích jsme zajišťovali a koordinovali šití roušek pro občany, komunikovali, do každé domácnosti jsme dodali 1,5 litru antiseptika, kraj s obrovským zpožděním dal jednu čajovou lžičku na občana. A k tomu ono populární trestní oznámení na záchranářku. Za chování paní hejtmanky, která navíc o celé záležitosti průběžně lhala, jsem se styděla.“

„Než jen kritizovat, je větší výzvou pokusit se věci změnit.“

▶ Co vlastně bylo příčinou, že jste se rozhodla ovlivňovat věci veřejné?

PP: „Dělala jsem televizní pořad Občanské judo a současně se na mě obraceli s problémy i lidé z Mnichovic. V tu chvíli přišla nabídka na kandidaturu. Než jen kritizovat, je větší výzvou pokusit se věci změnit, řekla jsem si. Mnichovice jsou mým domovem, žiju tady od dětství, moje rodina po generace. Je to malé město, ale do talíře si zase nevidíte. Prožila jsem tu šťastné dětství i část dospělosti (další mě snad ještě čeká) a přišlo mi, že bych tomu městu chtěla něco vrátit. Snad se to daří.“

▶ Která část Mnichovic by mohla vyprávět o vašem dětství?

PP: „Třeba Zittův mlýn a rybník, chodila jsem totiž do rybářského kroužku. Také ale Hubáček u Hrusic, Božkovský rybník nebo nádrž v Klokočné na návisi, kam jsme se chodily jako děti koupat. Ve Velkých Popovicích jsem bruslila a měla tam kamarády. No a do Říčan jsem jezdila na tréninky basketbalu. Moje dětství je spjata opravdu s širokým okolím. Dnes tady všude ráda běhám. A já při běhání fotím. Propadlý poklop, zničenou lavičku, poničenou lampu. Takže občas běžím k sousedům, abych nepracovala. Na setkání starostů a starostek se ale kolegové smáli, jestli nemůžu fotit i u nich a posílat jim to.“ ☺

▶ Zajímá mě prapůvod zrodu uskupení „Mnichovice – město na Vaší straně“. Bezesporu chytrý název, který osloví.

PP: „Do voleb v roce 2010 jsem šla za ODS jako nezávislá a stala se místostarostkou. Nerada spolupracuji s pohodlnými lidmi, a tak se naše cesty s tehdejší starostou rozešly. Bylo mi jasné, že pokud do voleb půjdu znovu, založím sdružení s lidmi, za něž dám ruku do ohně. A protože jsem 16 let natáčela Občanské judo,

„Pořad, který je na Vaší straně,“ bylo jasno: „Mnichovice, město na Vaší straně“. Získali jsme 5 mandátů z 11, přidal se k nám kolega z TOP 09 a já se stala starostkou. Zavládla prima atmosféra, makalo se a na městě to bylo i vidět.“

► **To bylo 5. listopadu 2014. Post starostky jste pak obhájila o čtyři roky později se ziskem 81,91 %! Jste úspěšná komunální politička, vaše aktivity ovšem přesahují rámec Mnichovic.**

PP: „Od roku 2011 se věnuji nedostatečným kapacitám základních škol. Mimochodem, ten problém tehdy jako první začala řešit tehdejší starostka Velkých Popovic Martina Čermáková. V roce 2012 jsem se stala, spolu se starostou Dolních Břežan Věslavem Michalíkem a naší paní ředitelkou Marcelou Erbekovou, spoluautorkou dokumentu Hrozící kolaps základního školství v suburbanizačním prstenci kolem Prahy. Na jeho základě vznikl státní dotační titul ministerstva financí a postaveny nebo rozšířeny byly desítky škol. I ta popovic-ká. Delší dobu se věnuji i bezpečnostní situaci a nedostatečnému počtu policistů v naší lokalitě. Jinak jsem pyšná na naše občany pyšná. Jsou aktivní, pomáhají mi. A vážím si i skvělé spolupráce s okolními obcemi a jejich starosty, například na stavbách cyklostezek.“

„**My musíme pořád něco vyhlášovat a odvolávat, co bylo vyhlášeno.**“

► **Zmínila jste autorství Občanského juda v TV Nova. Kdy jste dospěla k poznání, že budete novinářkou a nebudete psát o sportu?**

PP: „Hrávala jsem závodně basketbal, ale abych se živila sportem, k tomu jsem nějak netáhla. I když jsme onehdy se spoluhráčkami našly naši kroniku, bylo v ní uvedeno, že budu hrát NBA a budu trenérkou reprezentace. To mě rozesmálo i po letech. Já chtěla být malířka porcelánu, tak jsem počmárala všechno nádobí, co jsme měli doma, a ještě ty barvy zapékala, aby pěkně držely. Pak jsem chtěla řídit kamion. Novinařina mě zaujala na gymplu. Reportážní články. Po maturitě jsem šla na Vyšší odbornou školu publicistiky a v 19 letech prošla pětikolovým konkurzem do TV Nova. Bylo nás na 2000 uchazečů, zbylo nás 6. Jedním byl i kolega Janek Kroupa. Dělal jsem televizní publicistiku a do toho studovala vysokou školu. Sport zůstal pro potěšení.“

► **Z vašeho profilu jsem vyčetl, že práce je vaším koníčkem. Jinak se ale žurnalistika jako profese dělat nedá.**

PP: „Nedokázala bych dělat něco, co mě nebaví. Je úplně jedno, jestli jste novinář, řidič nebo zdravotní sestra – vaše okolí vždy ocení zájem a nasazení. Nemám žádné „ve čtyři odpoledne padla“, musím fungovat, když je

potřeba. I o víkendu nebo v noci může dojít k havárii vodovodu, může spadnout strom, hoří nebo musíte pomoci s odchylem zvířete. Mám štěstí, že moji práci, kromě toho, že je odpovědná, považuji i za zábavnou, dobrodružnou a naplňuje mě. Co víc si přát.“

► **Netrpěla práce žurnalistky či naopak posláním politicky pocitem vedlejšíku?**

PP: „Jako neuvolněná místostarostka jsem pracovala ještě jako novinářka. V pozici starostky už to nešlo. Novinář musí být nezávislý, práce politika se sice taky odehrává ve veřejné sféře, ale více v ní hájíte a prosazujete své vize. Nejste nezávislý, přijímáte odpovědnost za svá rozhodnutí a veřejně se obhájíte. Je důležité nezklamat důvěru lidí, kteří vám ve volbách dali svůj hlas, a naslouchat i těm, kdo volili někoho jiného. S lidmi mluvím a dobré nápady vítám. Ale rozhodně si nemyslím, jako někteří představitelé našeho státu, že všichni novináři jsou blbci.“

► **Existuje vůbec něco, co vás trápí?**

PP: „Ve středních Čechách například nejnížší počet domácností napojených na veřejný vodovod a kanalizaci, máme totiž největší počet místních částí náležejících pod spádovou obec v celé republice. Třeba zrovna Velké Popovice mají devět místních částí, Sedlec – Prčice dokonce 36 místních částí. Obce nemají šanci samy uplatit kanalizaci a vodovod. Máme nedostatečné pokrytí vysokorychlostním internetem, tristní výsledky středních škol, nekonceptní přístup k rozvoji kraje, obrovské a neřešené rozdíly mezi obcemi, třeba ve vyliďování, a naopak v obrovském přílivu obyvatel... Nemluvě o stavu silnic a nekonceptních opravách, které kraj s obcemi většinou nekoordinuje. Kdyby komunikoval, nezavřela by Krajská správa a údržba silnic hlavní silnici v Mnichovicích v den předávání vysvědčení osmi stovkám dětí, které přivázejí ráno rodiče. Způsobilo to totální dopravní kolaps. Přitom stačilo začít o den později nebo se s námi domluvit a dali bychom vysvědčení o den dříve. Tohle lidi štvě.“

► **Je mi už víceméně jasné, proč na post hejtmanky kandidujete...**

PP: „Když víte, co obce a jejich občané od kraje potřebují, a co jsme v obcích, které spravujeme všechno vybudovali, vím, že společně s kolegy starosty kraj změníme. To všechno se ale nemůže povést jednotlivci, jsem součástí skvělého týmu. Chci být hejtmankou, za kterou se lidé nestydí.“

► **Co se na kraji změní, pokud v říjnových volbách uspěje současná opozice?**

PP: „Máme konkrétní program, ale především budeme dělat to, co v našich obcích. Tedy především budeme transparentní a otevření; není myslitelné, aby kraj ve velkém odmítal

podávat informace občanům i médiím. Není možné, aby byl nadále spojován s netransparentními zakázkami, podezřelými utajenými smlouvami nebo absurdně vysokými odměnami pro vybrané úředníky.“

„**Máme přesnou představu o tom, co se musí v kraji změnit.**“

► **A pokud budete zvolena hejtmankou, jaké priority preferujete, co nabízíte?**

PP: „Zprůhledníme hospodaření v krajské správě a údržbě silnic a zaměříme se na stav krajských silnic, jejich údržbu a rekonstrukce, na dostavby obchvatů, protože obce trápí dopravní zátěž. Vypovíme smlouvy všech podivných pijavic, které se přisály na krajský rozpočet. Musíme také dostat občany z aut do hromadné dopravy, kde bude jednotná jízdenka, spoje budou navazovat, v některých oblastech pendlovat, bude podpora odstavných parkovišť a přestupních terminálů, ale i podpora vzniku cyklostezek. Musí být úzká spolupráce s Prahou, s tou jsou Střední Čechy propojené. Poskytneme pomoc obcím s budováním vodovodů a kanalizací. A musíme zastavit propad kvality středního školství.“

► **Mnichovičtí vaši kandidaturu podporují?**

PP: „Občané byli prvními, jimž jsem to oznámila. Fandí mi, ale cítím, že nechtějí, abych odešla. To mě těší, ale i svazuje. Mnichovice nepustím ze zřetele, ani ze srdce. V případě úspěchu budu dál zastupitelkou a budu se dál snažit, aby město bylo v dobrých rukou, vždyť je to domov.“

► **Vyslídil jsem na vašich stránkách rubriku „Petry Pecky“. V té úvodní píšete: Když má někdo „Volejte řediteli“, jiný „Čau lidi“, tak já taky budu podávat hlášení. Snad v něm občas nějaká pecka bude...**

PP: „Ohlas Pecek mě mile překvapil. Psát je byl momentální nápad, srovnávám si tím myšlenky. Je patrné, že spolu s občany oceňujeme věcný přístup i humor.“

► **A co Pecka PTDJKTJS, aneb Proč To Dělat Jednoduše, Když To Jde Složitě?: „Hurááá! Tak vláda pošle obcím zpátky peníze! Volejme sláva, že se občanům vrátí zpět to, co jim náleželo. Kdyby to celé bylo jinak, bylo by to jednodušší a rychlejší, ale PTDJKTJS, že.“ Nepereme se s tím PTDJKTJS, paní starostko, kam oko dohlédne?**

PP: „Pereme se s ním neustále. My musíme pořád něco vyhlášovat a odvolávat, co bylo vyhlášeno. To skončí, až ti, kteří řídí stát, budou mít jasné vize, kam směřujeme. Musí hájit obecné dobro, ne dobro zájmových skupin. Ale to populisté neradi dělají.“

Děkuji Vám za rozhovor. ■